

Det er et spørgsmål, jeg har fået inspiration til i denne her fine lille præsentationsbog, som der står meget i, og noget af det er vældig godt. Det er svært at genfinde i de store tykke bøger, vi har fået.

I denne lille publikation »Vækst, velfærd og fornyelse – Finanslovsforslaget 2003« står der på side 7: »Nye initiativer og finansiering i 2003«. Vi har jo opholdt os en del ved finansiering i dag, og derfor vil jeg gerne spørge finansministeren, om det, der står ude i den blå boks om finansiering, er en form for finansiering, vi har set før.

Det er nemlig en finansiering, som hedder »Samlet vækst i offentligt forbrug (0,7 pct.): 2½ mia. kr.« Altså fordi man sætter en vækst op med 0,7 pct., har man vel ikke finansieret 2,5 mia. kr. Men det står sådan her.

Jeg har prøvet at lede og se efter, om der var nogle andre kilder til denne her finansiering, nogle andre beslutninger, der lå bag? Nej, der er sådan en beslutning om, at det skal være 0,7 pct., og det giver rigtigt nok 2,5 mia. kr. Hvad nu, hvis man havde sagt 0,8 pct.? Så havde der jo været lidt mere end 2,5 mia. kr. Hvis man nu kun havde sagt 0,6 pct., så havde der været lidt mindre end 2,5 mia. kr. Er det her sådan en god, gedigen finansieringskilde? Det ville være rart at få et svar på det.

Det andet, jeg gerne vil høre om med hensyn til finansiering, er, om det er rigtigt forstået, at der er en række ting, som regeringen gerne vil, som den ikke på nuværende tidspunkt har fundet finansiering til, men som ville være spændende at drøfte med de politiske partier.

Kl. 21.20

Det er i hvert fald emner som arbejdsskadeerstatning, som vi jo allerede diskuterede i foråret. Det er den meget omtalte miljøreform. Det er en del af boligbyggeriet. Det er ændringerne – mertrækket – i kriminalforsorgen. Det er løftet om at bryde den sociale arv. Det er de talrige aftaler og løfter om at rette op på de personlige tillæg. Det er spørgsmålet om den mulige værftsstøtte, der påtænkes gennemført af regeringen, såfremt der åbnes mulighed for det i EU. Det er spørgsmålet om loftet over grundskylden og gunstig beskatning af optioner, som også stilles i udsigt i finanslovsforslaget.

Ingen af de forslag kan jeg se præcist finansieret, men jeg har hørt regeringens forskellige medlemmer i løbet af både foråret og sommeren påpege, at det her var noget, man ville være interesseret i, og jeg forstår det sådan, at det er fi-

nansiering, man gerne vil tale med de politiske partier om.

Så vil jeg gerne kommentere dette herostratisk berømte skattestop, som statsministeren i dag i Børsen har erklæret sin, ja, det må vel heldet uforbeholdne kærlighed til, for det kan vel næsten ikke siges stærkere – det behårde, fuldstændig ultimativt fundamentalistiske, der står fast. Det er noget, man næppe ville sige til sin kone eller sin mand.

Med denne begejstring afsløres det jo så lidt, hvad det er, der er problemet. Problemet er jo sådan set ikke spørgsmålet om, hvordan skatten udvikler sig, for der har regeringen ikke rigtigt noget at lade nogen høre. Nej, det, vi har harceleret over, og det, der sikkert opleves som meget værre fra Socialdemokratiets side, er, at det er en forstening af et skattesystem, som betyder, at man ikke kan lempe på nogle områder, som det ville være hensigtsmæssigt udviklingsorienterede at lempe på, mod eventuelt at lade nogle andre skatter forøges i takt med belastninger eller udvikling eller finansieringsmuligheder.

Den forstening er absurd, og det ses vel bedst af, at Venstres finansordfører i dag har måttet opfordre til, at vi udviste solidaritet med skatteborgerne også i Gentofte Kommune, hvor en meget stor del af dem, der nyder godt af denne forstening, fastfrysningen af ejendomsværdiskatten, bor; den kommer hovedsagelig ca. 7.000 velhavende villaejere nord for København til gode. Det betaler hele landet for. Men det skal vi være solidariske med.

Her kunne vi bidrage med yderligere et element til fru Line Barfods ordbog over det nye nysprog, som regeringen fører.

Det er forsteningen. Men fører det så til, at der er skattelettelse? Nej, det er meget målrettet, hvad der er af skattelettelse. F.eks. er de utvivlsomt glade i Gentofte. Jeg kan selv nyde godt af det på Frederiksberg, skal jeg sige. Det kan vi også regne ud en dag. Men selve det der med det generelle skattetryk ser jo ikke særlig godt ud.

Skattetrykket faldt de sidste 2 år under SR-regeringen med 2,2 pct. I de første 2 år under VK-regeringen lægger man kun op til, at skattetryk skal falde 1,3 pct. Altså absolut ikke noget, der nærmer sig, det er kun lige godt halvdelen. Så det betyder altså, at det her skattestop, som skal efterlade det indtryk hos befolkningen, at nu bliver det meget lettere, meget billigere, efterlader en meget stor lettelse hos nogle enkelte, som vi skal være solidariske med, mens de fleste